

Ξεχνάμε σιγά - σιγά το ορθόδοξο χριστιανικό παραδοσιακό πανηγύρι.

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

[ekklisia_1](#) Ένα επικίνδυνο φαινόμενο αποχριστιανισμού της ορθόδοξης παραδοσιακής κοινωνίας

Τώρα τελευταία στον τόπο μας τείνουν να κυριαρχήσουν κάποιες παράξενες «γιορτές» αφιερωμένες σε περίεργες «θεότητες» όπως «γιορτή του κρασιού», «γιορτή της σαρδέλας», «γιορτή του καρπουζιού», «γιορτή του τσίπουρου» κ. ο. κ. Με τις αφιερώσεις αυτές η σύγχρονη κοινωνία μας απομακρύνεται από τις παραδοσιακές γιορτές της ορθοδοξίας που γαλούχησαν γενεές γενεών με το γνήσιο θρησκευτικό και ελληνορθόδοξο ήθος που νοημάτιζε τη ζωή του ορθόδοξου λαού μας.

Οι τοπικές πανηγύρεις, ιδιαίτερα της υπαίθρου, συγκέντρωναν πλήθος πιστών από κάθε γεωγραφικό σημείο της πατρίδας μας, για να βρεθούν στο πανηγύρι του χωριού τους και να τιμήσουν τον τοπικό Άγιο. Το πνεύμα των γιορτών άλλαζε τις διαθέσεις των ανθρώπων. Οι χωρικοί άνοιγαν τα σπίτια τους στους επισκέπτες, οι γυναίκες καθάριζα και άσπριζαν τις αυλές τους, καθάριζαν με επιμέλεια τον Ιερό Ναό, οι νοικοκυρές ετοίμαζαν νόστιμα παραδοσιακά φαγητά και γλυκίσματα, έκοβαν άνθη για να στολίσουν από την παραμονή το σπίτι τους και την Εκκλησία ή το ξωκλήσι του χωριού και φίλευαν τους ξένους και τους συντοπίτες ότι καλό παράγει ο τόπος τους. Στη συνέχεια παρακολουθούσαν τον πανηγυρικό Εσπερινό και συμμετείχαν στην ιερά λιτάνευση της Εικόνας και το πρωί όλοι πήγαιναν στην Θεία Λειτουργία για λειτουργηθούν και να κοινωνήσουν των αχράντων μυστηρίων. Και μετά το πέρας της λειτουργικής σύναξης άρχισε το παραδοσιακό γλέντι με χορούς και ξεφαντώματα.

Σήμερα όμως όλη αυτή η γιορταστική μυσταγωγία τείνει ν' αντικατασταθεί με κοσμικές γιορτές μακριά από το ελληνορθόδοξο πνεύμα της χριστιανικής γιορτής. Τα αγγελτήρια του πανηγυριού δεν γράφουν «πανήγυρης Αγίας Παρασκευής» ή «του προφήτη Ηλία» ή «της Αγίας Μαρίνας», αλλά έχουμε γιορτή αφιερωμένη σε κάποιο τοπικό προϊόν όπως αναφέραμε παραπάνω. Από μακριά οσμίζεται κανείς γαργαλιστικές μυρωδιές από ψησταριές με διάφορα κρεατικά, έστω κι αν είναι νηστησίμες μέρες, ενώ η πνευματική διάσταση τη γιορτής αγνοείται και υποτιμάται. Εκείνο που προέχει είναι να διασκεδάσουμε όσο μπορούμε καλύτερα. Και η διασκέδαση ολοκληρώνεται με σύγχρονη ξέφρενη μουσική και με ξενικούς χορούς.

Με τον τρόπο αυτό όμως ξεχνάμε σιγά - σιγά το ορθόδοξο χριστιανικό παραδοσιακό πανηγύρι. Δεν εκκλησιαζόμαστε, δεν ετοιμαζόμαστε πνευματικά, δεν κοινωνούμε, δεν συμμετέχουμε στη λιτάνευση της ιεράς εικόνας του εορταζόμενου Αγίου. Τελικά αποχριστιανίζεται η θρησκευτική πανήγυρης και αντικαθίσταται από κοσμικές εκδηλώσεις που στοχεύουν στην ικανοποίηση του φαγητού και τη διασκέδαση.

Αυτά πρέπει να μας εμβάλλουν σε ανησυχία. Είναι ανάγκη να κρατήσουμε τις όμορφες παραδοσιακές παραδόσεις με τη αρετή της φιλοξενίας που χαρακτηρίζει την ορθόδοξο χριστιανική ελληνική οικογένεια. Όσα μας φέρνουν, δυστυχώς καθιερώνονται «ως πολιτισμός» αλλότρια των ελληνικών εθίμων και παραδόσεων. Πρόκειται για ένα «πολιτισμό» που παραμερίζει την Εκκλησία και τους Αγίους από την ζωή της ορθόδοξης κοινωνίας μας και τείνει να αποχριστιανίσει ότι έχει απομείνει στη συνείδηση του λαού μας. Μπορούμε να πούμε ότι πρόκειται για ένα σχέδιο που υλοποιείται ύπουλα από ξένα κέντρα εχθρικά προς την πίστη μας και την ορθόδοξη Εκκλησία μας.

Ιδιαίτερα τα καλοκαιρινά πανηγύρια ας αποτελέσουν αφορμή για επιστροφή στις παραδοσιακές μορφές του ελληνικού πανηγυριού.

Γι' αυτό στώμεν καλώς.

Πρωτ. Γερ. Σταν

Πηγή: askitikon.eu